

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 8 decembrie 2023
(OR. en)

16551/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0441(CNS)**

**COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	7 decembrie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 930 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de modificare a Directivei (UE) 2015/637 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și a Directivei (UE) 2019/997 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 930 final.

Anexă: COM(2023) 930 final

Bruxelles, 6.12.2023
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2015/637 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și a Directivei (UE) 2019/997 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Cetățenii Uniunii care călătoresc sau trăiesc într-o țară terță în care statul membru de cetățenie nu este reprezentat printr-o ambasadă sau printr-un consulat au dreptul la protecție din partea autorităților diplomatice sau consulare ale oricărui alt stat membru, în aceleași condiții ca și resortisanții respectivului stat membru. Acest drept de cetățenie a Uniunii, creat prin Tratatul de la Maastricht, este prevăzut la articolul 20 alineatul (2) litera (c) și la articolul 23 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și la articolul 46 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”).

Acest drept este dimensiunea externă a cetățeniei Uniunii, unul dintre beneficiile practice ale calității de cetățean al Uniunii și un exemplu concret de solidaritate europeană. El îi protejează pe cetățenii Uniunii aflați în dificultate într-o țară terță în care nu sunt reprezentați de statul membru de cetățenie, de exemplu în urma unui accident, în cazul unei boli grave, în situația în care sunt victime ale unei infracțiuni sau ca urmare a pierderii documentelor de călătorie.

La 20 aprilie 2015, Consiliul a adoptat Directiva (UE) 2015/637 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe¹, înlocuind cadrul interguvernamental care reglementa până atunci protecția consulară². Statele membre au avut la dispoziție o perioadă de trei ani, care s-a încheiat în mai 2018, pentru a transpune directiva în legislația națională³.

În programul de lucru al Comisiei pentru 2021⁴ s-a anunțat o revizuire a normelor Uniunii privind protecția consulară, pentru a se îmbunătăți gradul de pregătire și capacitatea Uniunii și a statelor membre de a-i proteja și a-i sprijini pe cetățenii Uniunii în perioade de criză. Această revizuire ar presupune consolidarea rolului de sprijin pe care îl are Uniunea și valorificarea deplină a rețelei sale unice de delegații ale Uniunii.

În plus, în comunicarea emisă ca urmare a Conferinței privind viitorul Europei, Comisia s-a angajat să ia în considerare noi domenii de acțiune, cum ar fi *„luarea de măsuri care să asigure o mai bună înțelegere a conceptului de cetățenie europeană de către beneficiarii acesteia, inclusiv prin consolidarea drepturilor pe care aceștia le au în temeiul cetățeniei europene și prin furnizarea de informații fiabile și ușor accesibile cu privire la cetățenia europeană”*⁵.

---

1 Directiva (UE) 2015/637 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și de abrogare a Deciziei 95/553/CE (JO L 106, 24.4.2015, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

2 Decizia 95/553/CE a Reprezentanților Guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 19 decembrie 1995 privind protecția cetățenilor Uniunii Europene prin reprezentanțele diplomatice și consulare (JO L 314, 28.12.1995, p. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

3 Articolul 17 alineatul (1) din directivă.

4 [COM\(2020\) 690 final](#).

5 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată. „Conferința privind viitorul Europei – Transpunerea viziunii în acțiuni concrete” [[COM\(2022\) 404 final și anexa](#)].

În plus, în documentul intitulat „O Busolă strategică pentru securitate și apărare – Pentru o Uniune Europeană care își protejează cetățenii, valorile și interesele și contribuie la pacea și securitatea internațională”, adoptat de Consiliu în martie 2022⁶, s-a anunțat că „[m]ecanismele de răspuns la crize ale [Serviciului European de Acțiune Externă] SEAE, sprijinul nostru consular și securitatea pe teren vor fi de asemenea revizuite și consolidate pentru a îmbunătăți asistența acordată statelor membre în eforturile acestora de a-și proteja și salva cetățenii din străinătate, precum și pentru a sprijini delegațiile UE atunci când acestea trebuie să evacueze personal”⁷.

După cum s-a observat în Raportul Comisiei din 2 septembrie 2022 privind punerea în aplicare și aplicarea Directivei (UE) 2015/637 a Consiliului⁸, crizele care au ca rezultat cereri de protecție consulară sunt tot mai frecvente și ample. Pandemia de COVID-19 (fără precedent ca amploare și complexitate), criza din Afganistan, războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, conflictul din Sudan, repatrierile din Israel și Gaza și alte crize similare au permis identificarea unor lacune și realizarea de reflecții asupra modalităților de consolidare a dreptului la protecție consulară al cetățenilor Uniunii.

Având în vedere cele de mai sus, Comisia propune modificarea Directivei (UE) 2015/637 în vederea îmbunătățirii și consolidării măsurilor de coordonare și cooperare necesare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor Uniunii.

Pentru a se îmbunătăți securitatea juridică a autorităților consulare și a cetățenilor, Comisia propune să se clarifice situațiile în care trebuie să se considere că un cetățean al Uniunii este „nereprezentat” și, prin urmare, îndreptățit să primească protecție consulară din partea autorităților consulare ale altor state membre. Modificările aduse Directivei (UE) 2015/637 ar trebui să asigure raționalizarea cooperării dintre autoritățile consulare, desfășurată cu sprijinul delegațiilor Uniunii.

Pentru utilizarea optimă a rețelei de delegații ale Uniunii, în special în țările terțe în care sunt prezente puține state membre, Comisia consideră că ar trebui să se clarifice sarcinile acestor delegații și să se consolideze rolul lor de sprijin, în special în domeniul pregătirii pentru situații de criză și al răspunsului la acestea. În acest domeniu, se propune obligația de elaborare a unor așa-numite planuri comune pentru situații de criză consulară (cunoscute și sub denumirea de „cadre comune ale UE de pregătire pentru situații de criză consulară”) pentru toate țările terțe, astfel încât să se faciliteze răspunsul la orice posibilă criză consulară viitoare. În plus, propunerea conține un temei juridic pentru posibila trimitere a unor așa-numite echipe consulare comune, și anume echipe multidisciplinare voluntare formate din experți consulari din statele membre și din instituțiile Uniunii, pentru sprijinirea, în perioade de crize, a serviciilor consulare locale ale statelor membre, care s-ar putea confrunta cu o situație de personal insuficient⁹.

---

6 [ST 7371/22](#).

7 Drept urmare, în iulie 2022 a fost creat Centrul de răspuns la situații de criză (CRC) al SEAE, care reprezintă capacitatea permanentă de răspuns la situații de criză a SEAE și care asigură legătura cu celulele de criză ale instituțiilor UE, statele membre și partenerii.

8 Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare și aplicarea Directivei (UE) 2015/637 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezențați ai Uniunii în țările terțe și de abrogare a Deciziei 95/553/CE [[COM\(2022\) 437 final](#)].

9 A se vedea și Documentul comun al președinției și al SEAE privind echipele consulare comune ([ST 13619/20](#)).

Comisia propune, de asemenea, îmbunătățirea fluxului de informații dintre statele membre și instituțiile Uniunii și a informațiilor furnizate cetățenilor Uniunii, pentru ca aceștia să poată lua mai ușor decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește călătoriile.

În final, Comisia propune raționalizarea dispozițiilor referitoare la rambursarea financiară a costurilor rezultate din furnizarea de protecție consulară. În viitor, statele membre ar trebui să aibă dreptul de a solicita rambursarea direct de la cetățeanul în cauză, pentru a evita procedurile birocratice îndelungate. În plus, delegațiile Uniunii ar trebui să aibă, la rândul lor, dreptul de a obține rambursări financiare, dacă sprijină furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezentați. Aceste noi proceduri financiare ar trebui să se aplice inclusiv în contextul Directivei (UE) 2019/997¹⁰, care stabilește norme privind condițiile care trebuie respectate și procedura care trebuie urmată de cetățenii nereprezentați în țări terțe pentru a obține un document de călătorie provizoriu al UE („DCP UE”) și stabilește un model uniform pentru un astfel de document.

Prin îmbunătățirea protecției consulare a cetățenilor Uniunii în străinătate prin consolidarea solidarității și cooperării Uniunii în acest domeniu se asigură că cetățenii Uniunii continuă să beneficieze de acest drept fundamental în conformitate cu cele mai înalte standarde, în special în perioade de criză.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Articolul 9 litera (f) din Directiva (UE) 2015/637 se referă în mod explicit la eliberarea unor astfel de documente de călătorie provizorii. Prin prezenta propunere se asigură alinierea continuă a Directivei (UE) 2015/637 la normele specifice aplicabile DCP UE, prevăzute de Directiva (UE) 2019/997.

Prin prezenta propunere se asigură, de asemenea, coerența cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului¹¹, în care este definit mandatul delegațiilor Uniunii. În conformitate cu articolul 5 alineatul (10) din decizia respectivă, delegațiile Uniunii, acționând în conformitate cu articolul 35 paragraful al treilea din Tratatul privind Uniunea Europeană, trebuie să sprijine statele membre, la solicitarea acestora, în ceea ce privește relațiile lor diplomatice și rolul lor de asigurare a protecției consulare a cetățenilor Uniunii în țări terțe, cu impact neutru asupra resurselor.

Directiva (UE) 2015/637 conține trimiteri la mecanismul de protecție civilă al Uniunii (UCPM)¹², care este utilizat pentru acordarea de sprijin de protecție civilă pentru eforturile de asistență consulară. Prin propunere se asigură alinierea deplină între Directiva (UE) 2015/637 și normele privind UPCM, inclusiv prin prisma experienței dobândite în urma pandemiei de COVID-19 și a situației de urgență consulară din 2021 din Afganistan.

---

10 Directiva (UE) 2019/997 a Consiliului din 18 iunie 2019 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE și de abrogare a Deciziei 96/409/PESC (JO L 163, 20.6.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

11 Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

12 Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

Pentru a asigura punerea în aplicare practică a dreptului la protecție consulară, Uniunea continuă să negocieze includerea în acordurile internaționale a unor așa-numite clauze de protecție consulară, în baza cărora statele membre reprezentate nu ar mai trebui să îndeplinească obligația, prevăzută la articolul 8 din Convenția de la Viena din 1963 cu privire relațiile consulare¹³, de a notifica furnizarea protecției consulare țării terțe în care se află un cetățean nereprezentat al Uniunii.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este în concordanță cu politicile privind protecția civilă și răspunsul în situații de criză.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Directiva propusă ar modifica Directiva (UE) 2015/637. Temeiul său juridic este, astfel, același cu al directivei modificate, și anume articolul 23 din TFUE. În temeiul celui de al doilea paragraf al dispoziției respective, Consiliul, hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European, poate adopta directive care să stabilească măsurile de coordonare și de cooperare necesare pentru a facilita protecția consulară a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii. Această dispoziție se aplică tuturor statelor membre.

Prin modificările cuprinse în prezenta propunere se vizează îmbunătățirea măsurilor necesare pentru facilitarea furnizării de protecție consulară cetățenilor nereprezentați, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2015/637.

- **Subsidiaritatea**

Protecția consulară a cetățenilor nereprezentați are, prin definiție, o dimensiune transfrontalieră, dată fiind natura sa de drept care decurge din cetățenia Uniunii, de care titularii beneficiază în fața autorităților altor state membre decât cele de cetățenie.

Obiectivele prezentei propuneri, și anume îmbunătățirea exercitării de către cetățenii nereprezentați a dreptului prevăzut la articolul 20 alineatul (2) litera (c) din TFUE, nu pot fi realizate în mod eficace de către statele membre în mod independent, având în vedere că îndeplinirea lor presupune modificarea anumitor dispoziții ale Directivei (UE) 2015/637. Prin urmare, este necesară o acțiune la nivelul Uniunii.

Fără o acțiune la nivelul Uniunii, normele din Directiva (UE) 2015/637 nu ar fi adaptate pentru remedierea deficiențelor identificate în aplicarea lor. În plus, normele nu ar reflecta experiența dobândită în cursul recentelor crize consulare. Drept urmare, cetățenii Uniunii nu ar putea beneficia de dreptul lor la protecție consulară în măsura pe care ar face-o posibilă o acțiune la nivelul Uniunii.

- **Proporționalitate**

Obiectivele prezentei propuneri pot fi atinse prin modificarea anumitor dispoziții ale Directivei (UE) 2015/637.

---

13 Convenția poate fi consultată la adresa <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/75866>.

Prin modificările aduse, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv, deoarece nu modifică în mod fundamental normele și procedurile existente din Directiva (UE) 2015/637. Mai precis, nu se propune introducerea unor proceduri suplimentare, ci se încearcă mai degrabă raționalizarea celor existente, pentru a se reduce sarcina administrativă a statelor membre și pentru a se facilita furnizarea de protecție consulară. De exemplu, propunerea ar permite statelor membre care oferă asistență să colecteze costurile, în mod nediscriminatoriu, direct de la cetățenii nereprezențați, în loc să solicite statului membru de cetățenie să ramburseze respectivele costuri.

Explicații suplimentare cu privire la proporționalitatea diferitelor opțiuni de politică – inclusiv a opțiunilor de politică nereținute – pot fi găsite în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere¹⁴.

- **Alegerea instrumentului**

În conformitate cu articolul 23 al doilea paragraf din TFUE, instrumentul propus este o directivă.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

În prezenta propunere se ține seama de discuțiile din cadrul Grupului de lucru pentru afaceri consulare al Consiliului, în special de schimburile de puncte de vedere asupra facilitării în mai mare măsură a exercitării dreptului cetățenilor Uniunii la protecție consulară în țări terțe, care au avut loc după adoptarea Raportului Comisiei privind punerea în aplicare și aplicarea Directivei (UE) 2015/637¹⁵. În încheierea discuțiilor respective, președinția Consiliului a considerat că directiva ar putea fi revizuită, în special pe baza experiențelor dobândite în urma crizelor consulare din anii trecuți.

Autorităților din statele membre li s-a trimis un chestionar specific pentru colectarea de date cantitative despre legislația și procedurile naționale ale statelor membre, despre rețelele și mijloacele consulare ale acestora, despre protecția consulară pe care o acordă și despre canalele lor de călătorie și comunicare. În plus, autorităților statelor membre li s-a solicitat să comunice și observații calitative cu privire la aplicarea Directivei (UE) 2015/637, la posibile opțiuni de politică și la învățămintele desprinse din răspunsul consular la pandemia de COVID-19.

S-a utilizat un sondaj online în cazul delegațiilor Uniunii, pentru a se afla punctele de vedere ale acestora asupra situației dacă se menține statu-quo-ul (inclusiv în perioade de criză, cum ar fi cea legată de epidemia de COVID-19), asupra funcționării Directivei (UE) 2015/637 și asupra opțiunilor de politică disponibile.

În cursul anului 2021, au avut loc interviuri aprofundate cu delegațiile Uniunii, cu reprezentanțele statelor membre și cu organizațiile de turiști/expatriați din cinci țări terțe

---

14 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2023) 941 final.

15 [ST 15876/22](#).

selectate¹⁶, precum și cu funcționari ai organismelor Uniunii cu rol de sprijin în domeniul protecției consulare.

Mai multe informații cu privire la observațiile primite pot fi găsite în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

În sondajul Eurobarometru Flash 485 privind cetățenia UE și democrația¹⁷, Comisia a abordat o serie de teme legate de cetățenia Uniunii și democrație, pentru care s-au desfășurat activități de teren în statele membre în februarie-martie 2020. Printre altele, cetățenii Uniunii au fost întrebați cum înțeleg drepturile conferite de cetățenia Uniunii, inclusiv protecția consulară. Un sondaj similar a fost realizat în 2023¹⁸.

În perioada 9 iulie 2020-1 octombrie 2020 a avut loc o consultare publică pentru Raportul din 2020 privind cetățenia UE¹⁹, care a cuprins întrebări referitoare la protecția consulară. În raport a fost descris efortul de repatriere fără precedent, prin care statele membre, sprijinite de Comisia Europeană și de SEAE, au reușit să repatrieze, în perioada februarie-mai 2020, peste o jumătate de milion de cetățeni ai Uniunii afectați de restricțiile de călătorie impuse de pandemia de COVID-19 în întreaga lume. Conform estimărilor din raport, 76 % dintre cetățenii Uniunii știau, în 2020, că au dreptul să ceară asistență din partea altor state membre, în cazul în care statele lor nu au o ambasadă sau un consulat într-o țară terță.

În plus, pentru pregătirea analizei din evaluarea impactului, Comisia a luat în considerare feedbackul public primit în cadrul procesului de consultare.

În final, s-au adunat și analizat dovezi în cadrul unui studiu specific realizat în numele Comisiei²⁰. Mai multe informații pot fi găsite în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

- **Evaluarea impactului**

După cum se subliniază în evaluarea impactului²¹, obiectivul general al prezentei inițiative este de a îmbunătăți exercitarea dreptului cetățenilor Uniunii de a beneficia, pe teritoriul unei țări terțe în care nu este reprezentat statul membru al cărui resortisanți sunt, de protecția autorităților diplomatice și consulare ale oricărui stat membru, în aceleași condiții ca și resortisanții respectivului stat membru.

Acest obiectiv general ar fi realizat prin intermediul următoarelor obiective specifice: (i) consolidarea securității juridice a cetățenilor Uniunii în ceea ce privește domeniul de aplicare al dreptului la protecție consulară; (ii) asigurarea unor mecanisme de roluri clare, de coordonare și de cooperare între statele membre și delegațiile Uniunii, inclusiv în perioade de criză; (iii) îmbunătățirea informațiilor furnizate cetățenilor nereprezentati ai Uniunii și a comunicării cu aceștia și (iv) sporirea gradului de eficiență și de utilizare a procedurilor de rambursare financiară.

---

16 Costa Rica, Etiopia, Fiji, Muntenegru și Rusia.

17 [Sondajul Eurobarometru Flash nr. 485](#): Cetățenia UE și democrația; Februarie/martie 2020.

18 [Sondajul Eurobarometru Flash nr. 528](#): Cetățenie și democrație, aprilie/mai 2023.

19 Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulat „Raportul din 2020 privind cetățenia Uniunii – Capacitatea cetățenilor și protejarea drepturilor acestora” [[COM\(2020\) 730 final](#)].

20 [Studiu în sprijinul evaluării impactului](#), inclusiv [anexele](#) aferente.

21 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2023) 941 final.

În evaluarea impactului s-au examinat, pentru fiecare obiectiv specific, mai multe opțiuni de politică însoțite de o serie de măsuri potențiale de soluționare a problemelor.

Prin opțiunile analizate pentru primul obiectiv se urmărește să se asigure clarificarea și îmbunătățirea definiției „cetățeanului nereprezentat”, astfel încât să se evite cazurile în care cetățenii nereprezențați nu primesc asistență ca urmare a unei interpretări sau evaluări eronate a situației de către statele membre sau delegațiile Uniunii. Opțiunea de politică 1(a) constă în măsuri fără caracter obligatoriu, în timp ce opțiunea de politică 1(b) constă în modificări legislative prin care se clarifică definiția „cetățeanului nereprezentat” și persoanele care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/637. Opțiunea de politică 1(c) constă în introducerea unei noi „prezumții de nereprezentativitate”.

Cu privire la al doilea obiectiv specific, în evaluarea impactului s-au examinat opțiuni de soluționare a problemelor legate de principalele concepte și procese prin care statele membre și delegațiile Uniunii interacționează în scopul furnizării de asistență consulară cetățenilor nereprezențați. În ceea ce privește rețelele locale de cooperare consulară, opțiunea de politică 2(a) constă în măsuri fără caracter obligatoriu pentru o mai bună structurare a diferitelor responsabilități în cadrul unor astfel de rețele. În cadrul opțiunii de politică 2(b) se propune ca reuniunile de cooperare locală să fie prezidate de delegațiile Uniunii. Opțiunea de politică 2(c) constă în modificări legislative pentru definirea unor sarcini clare de atribuit, în planurile comune pentru situații de criză consulară, diferiților actori implicați și într-o revizuire a conceptului de „stat-pilot”. În cadrul acestei opțiuni, se propune, de asemenea, să se prevadă în Directiva (UE) 2015/637 astfel de planuri și așa-numite echipe consulare comune. Opțiunea de politică 2(d) constă în modificări juridice prin care se clarifică rolului de sprijin pe care îl au delegațiile Uniunii, în special prin alinierea directivei la Decizia privind SEAE. Opțiunea 2(e) constă în modificări juridice prin care delegațiile Uniunii primesc noi competențe, pentru a putea să furnizeze protecție consulară directă cetățenilor nereprezențați din țări terțe neacoperite, la cererea acestora din urmă.

În cadrul opțiunilor de îndeplinire a celui de al treilea obiectiv specific se abordează principalele cauze ale problemelor în materie de comunicare cu cetățenii: i) problemele legate de furnizarea de informații de către statele membre și Uniune și ii) lipsa de informații privind cetățenii care călătoresc sau își au reședința în străinătate. În ceea ce privește prima serie de probleme, opțiunea de politică 3(a) constă în modificări juridice sub formă de noi cerințe cu privire la furnizarea de informații, iar opțiunea de politică 3(b) constă în crearea unui portal cu recomandări de călătorie al Uniunii. În ceea ce privește a doua serie de probleme, opțiunea de politică 3(c) constă într-o recomandare de campanie de comunicare la nivelul Uniunii, iar opțiunea de politică 3(d) constă în impunerea obligației ca statele membre să promoveze măsuri prin care cetățenii Uniunii să își poată face cunoscute/înregistra călătoriile sau reședința în străinătate.

În fine, prin opțiunile de îndeplinire a celui de al patrulea obiectiv specific se vizează reducerea complexității și a ineficienței procedurilor de rambursare financiară, în vederea sporirii gradului de utilizare a acestora și a accelerării proceselor în beneficiul cetățenilor Uniunii și al statelor membre. Opțiunea de politică 4(a) constă în măsuri fără caracter obligatoriu pentru clarificarea procesului și asigurarea de formare pentru statele membre, în timp ce opțiunea de politică 4(b) constă în modificări juridice de îmbunătățire a procedurilor și de extindere a acestora la delegațiile Uniunii, pentru a se asigura respectarea cerinței de impact neutru al costurilor, prevăzută în Decizia privind SEAE.

Pe baza analizei prezentate în evaluarea impactului, combinația preferată de opțiuni este alcătuită din următoarele opțiuni de politică specifice: 1(b) – clarificarea definiției și a domeniului de aplicare personal al Directivei (UE) 2015/637; 2(b) – atribuirea rolului de președinte al reuniunilor de cooperare locală delegațiilor Uniunii; 2(c) – atribuirea unor sarcini clare, în planurile consulare comune de urgență, diferiților actori implicați și revizuirea conceptului de „stat-pilot”; 2(d) – clarificarea rolului de sprijin al delegațiilor Uniunii; 3(a) – furnizarea de informații; 3(d) – promovarea măsurilor care să permită cetățenilor Uniunii să își informeze/consemneze călătoriile sau reședința în străinătate și 4(b) – îmbunătățirea procedurilor financiare.

Principalele beneficii ale combinației preferate de opțiuni sunt gradul mai mare de garantare și exercitare efectivă a dreptului fundamental al cetățenilor Uniunii la protecție consulară în aceleași condiții ca și resortisanții statului membru care oferă asistență. În acest sens este necesar să se clarifice procedurile și să se sporească securitatea juridică a statelor membre și a delegațiilor Uniunii. Printre alte beneficii se numără îmbunătățirea comunicării cu cetățenii Uniunii, care ar urma să aibă mai ușor acces la informații fiabile și să aibă mai des posibilitatea de a-și înregistra călătoriile și reședința în străinătate. Măsurile preferate implică, de asemenea, o serie de mici economii și eficiențe pentru administrațiile naționale, precum și o reducere a timpului alocat și a eforturilor depuse de cetățenii Uniunii.

Costurile opțiunii preferate sunt foarte limitate și sunt suportate de statele membre și de Uniune, inclusiv de delegațiile Uniunii.

La 6 iulie 2023, Comitetul de control normativ a emis un „aviz pozitiv cu rezerve” cu privire la proiectul revizuit de evaluare a impactului²².

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

La pregătirea prezentei propuneri nu a fost identificat niciun impact specific asupra întreprinderilor mici și mijlocii. În conformitate cu principiul „digital în mod implicit”, se propune ca informațiile să fie furnizate într-un format prelucrabil automat, pentru a se facilita prelucrarea automată.

- **Drepturile fundamentale**

Prin prezenta propunere se pune în aplicare dreptul fundamental al cetățenilor Uniunii la protecție diplomatică și consulară, garantat de articolul 20 alineatul (2) litera (c) și articolul 23 din TFUE și de articolul 46 din cartă.

Consolidând rolul și funcționarea delegațiilor Uniunii în activitățile de sprijinire a furnizării de protecție consulară, prezenta propunere are un impact direct și benefic asupra aplicării articolului 41 din cartă, la care este prevăzut dreptul fundamental al cetățenilor Uniunii de a beneficia, în ceea ce privește problemele lor, de un tratament echitabil, transparent și eficient din partea instituțiilor și a altor organe ale Uniunii.

De asemenea, propunerea are incidență asupra articolului 7 din cartă, privind respectarea vieții private, și a articolului 8, privind dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal ale cetățenilor, inclusiv colectarea, accesul și utilizarea datelor cu caracter personal, afectează dreptul la viața privată și dreptul la protecția datelor cu caracter personal prevăzute în cartă. Orice atingere adusă acestor drepturi

---

22 SEC(2023) 930.

fundamentale trebuie să fie justificată²³. În ceea ce privește dreptul la protecția datelor cu caracter personal, inclusiv securitatea datelor, se aplică normele relevante ale Uniunii²⁴. Nu se preconizează nicio derogare de la regimul Uniunii de protecție a datelor. Statele membre trebuie să pună în aplicare norme, condiții și garanții clare, în conformitate cu normele Uniunii în materie de protecție a datelor.

Prin adăugarea unei dispoziții specifice, propunerea ar asigura, de asemenea, dreptul la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere are implicații în ceea ce privește costurile administrative pentru Comisie și delegațiile Uniunii. Costurile recurente limitate cu personalul și alte cheltuieli administrative ar fi acoperite de la rubrica bugetară „Cheltuieli administrative”.

Impactul financiar și bugetar este explicat în detaliu în fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Este important să se adopte o abordare realistă în ceea ce privește monitorizarea punerii în aplicare a Directivei (UE) 2015/637, astfel cum a fost modificată, și să nu se suprasolicite autoritățile consulare naționale. Statele membre sunt invitate să furnizeze Comisiei în fiecare an informații cu privire la un număr limitat de indicatori-cheie.

După opt ani, Comisia va efectua o evaluare a Directivei (UE) 2015/637, astfel cum a fost modificată prin propunere, și va publica un raport privind principalele constatări.

- **Documente explicative**

Pentru a se asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei directive, sunt necesare documente explicative sub forma unor tabele de corespondență.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Articolul 1 conține următoarele modificări aduse Directivei (UE) 2015/637 (restul dispozițiilor acesteia rămân neschimbate):

Articolul 6: prin modificările aduse acestui articol se urmărește să se clarifice în ce caz nu se consideră că un stat membru este reprezentat într-o țară terță, ca urmare a faptului că nu are o ambasadă sau un consulat care este efectiv în măsură să furnizeze protecție consulară. În acest scop, se introduce un nou alineat pentru prevederea criteriilor de luat în considerare de către

23 A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 17 octombrie 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670.

24 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) și Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

ambasada sau consulatul de la care cetățeanul nereprezentat solicită protecție consulară, când ambasada sau consulatul în cauză stabilește dacă un stat membru are sau nu o ambasadă sau un consulat care este efectiv în măsură să furnizeze protecție consulară într-un anumit caz. Respectivul criterii ar trebui aplicate în funcție de circumstanțele locale.

La un alt alineat nou se precizează că prezența unui consul onorific al statului membru al cărui resortisant este cetățeanul poate fi luată în considerare numai în cazul în care asistența solicitată de cetățean intră în competențele consulului onorific. Se evită astfel situațiile în care cetățenilor li se refuză asistența prin invocarea unui consul onorific care nu are competența de a le oferi asistență.

Articolul 7: dispozițiile referitoare la notificarea acordurilor dintre statele membre sunt mutate la un nou articol, articolul 13b, unde sunt grupate cu alte cerințe de notificare. Se introduce, la un nou alineat, posibilitatea ca statele membre reprezentate să transfere cereri de asistență în funcție de capacitatea disponibilă în situații de criză. Scopul acestei dispoziții este să se asigure, în astfel de situații, utilizarea eficientă a resurselor disponibile.

În final, prin modificările introduse se urmărește să se clarifice că cererile sunt transferate de către autoritățile consulare abordate. Nu ar trebui ca cetățenii nereprezentați care solicită asistență să aibă sarcina de a se adresa ei înșiși altui stat membru. În plus, cetățenii ar trebui să fie ținuti la curent cu privire la transferul cererilor.

Articolul 9: la prezentul articol se adaugă o trimitere la „evacuare”, pentru a se cuprinde în mod adecvat situațiile de salvare a cetățenilor Uniunii și de deplasare a acestora din zonele afectate de o situație de urgență într-un loc sigur, care nu trebuie să fie neapărat pe teritoriul unui stat membru, precum și situațiile de repatriere a cetățenilor Uniunii pe teritoriul Uniunii. În plus, trimiterea la Decizia 96/409/PESC²⁵ se înlocuiește cu o trimitere la Directiva (UE) 2019/997, având în vedere că aceasta din urmă a abrogat-o pe cea dintâi.

Articolul 10: se adaugă un nou alineat pentru a se preciza că statele membre pot implica, în măsurile lor de coordonare și cooperare, personal militar și de securitate, consuli onorifici, organizații internaționale sau autorități diplomatice și consulare ale unor țări terțe. În plus, la alineatul (4) se introduce abrevierea „SEAE”, având în vedere modificările aduse articolului 7.

Articolul 11: prin modificările aduse acestui articol se clarifică rolul de sprijin pe care îl au delegațiile Uniunii, enumerându-se, în special, cele mai relevante sarcini din acest context. Prin introducerea unui nou alineat, alineatul (2), se prevede că delegațiile Uniunii urmează să sprijine statele membre în furnizarea de protecție consulară în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) din Decizia privind SEAE, și anume la cererea statelor membre și cu impact neutru asupra resurselor, inclusiv prin asigurarea unor sarcini specifice de asistență consulară.

Articolul 12: ar trebui clarificate normele de cooperare consulară locală, enumerându-se, în special, subiectele de abordat în cadrul reuniunilor de cooperare consulară locală.

Articolul 13: acest articol ar fi împărțit în două: articolul 13, axat pe pregătirea pentru situații de criză, și un nou articol, articolul 13a, axat pe răspunsul la situații de criză. La articolul 13

---

25 Decizia 96/409/PESC a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 25 iunie 1996 de instituire a unui document de călătorie provizoriu (JO L 168, 6.7.1996, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

sunt prevăzute planuri comune pentru situații de criză consulară – instrumente-cheie de pregătire pentru situații de criză – și exerciții consulare anuale pentru testarea respectivelor planuri.

În temeiul unui nou alineat, statele membre ar avea obligația să le ofere cetățenilor lor posibilitatea de a se înregistra la autoritățile naționale competente sau de a informa respectivele autorități cu privire la călătoriile sau reședința lor în țări terțe. Ar trebui să se îmbunătățească astfel informațiile disponibile cu privire la numărul estimat de cetățeni ai Uniunii prezenți într-o țară terță și la locul estimat unde se află aceștia în respectiva țară terță, în scopul pregătirii pentru situații de criză și al răspunsului la acestea. De asemenea, s-ar facilita contactarea cetățenilor afectați de o situație de criză.

În final, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a coordona, încă din primele etape, modificările aduse recomandărilor lor de călătorie, în special în contextul unor situații de criză.

Articolul 13a: acest nou articol se bazează pe articolul 13 alineatele (2)-(4) din Directiva (UE) 2015/637. Dispozițiile referitoare la „echipele de intervenție la nivelul Uniunii”, și anume fostul articol 13 alineatul (2), sunt extinse pentru a cuprinde posibila trimitere de echipe consulare comune, la care participarea statelor membre ar trebui să fie voluntară.

Articolul 13b: prin acest nou articol se consolidează diferitele cerințe de notificare, care se regăsesc deja în Directiva (UE) 2015/637. În plus, statele membre ar avea obligația să furnizeze anumite date statistice, pentru a îmbunătăți monitorizarea directivei. Dacă este necesar, datele respective ar trebui furnizate într-un format prelucrabil automat.

Articolul 13c: la acest nou articol se prevede că statele membre ar trebui să ia măsuri de informare a cetățenilor cu privire la dreptul acestora la protecție consulară, astfel cum este prevăzut la articolul 20 alineatul (2) litera (c) din TFUE. În acest scop, articolul conține o enumerare de exemple de posibile măsuri care ar putea fi luate în acest context, cum ar fi reproducerea primei teze a articolului 23 din TFUE în pașapoartele naționale, astfel cum s-a recomandat deja în Recomandarea C(2007) 5841 a Comisiei²⁶. Serviciile Comisiei și SEAE ar trebui să participe la aceste eforturi.

Articolul 14: normele de rambursare a costurilor pentru protecția consulară ar fi adaptate, pentru a se prevedea că astfel de costuri trebuie rambursate în principal direct de către cetățeanul nereprezentat care a beneficiat de asistență, fie în momentul formulării cererii, fie într-o etapă ulterioară. Numai dacă nu are loc o astfel de rambursare, statul membru care oferă asistență ar trebui să se adreseze pentru rambursare statului membru de cetățenie. În final, se adaugă un alineat specific prin care sunt stabilite normele de rambursare a costurilor suportate de delegațiile Uniunii care sprijină state membre.

Articolul 15: prin modificările aduse acestui articol se asigură alinierea la modificările aduse articolului 14. În plus, la un alineat nou se prevede că și statele membre care oferă asistență în situații de criză cetățenilor reprezentați pot solicita rambursarea costurilor, dat fiind că s-ar putea să nu fie posibil sau fezabil în practică să se facă distincția, în situații de criză, între respectivii cetățeni și cetățenii nereprezentați. Scopul este să se reducă sarcina administrativă

---

26   Recomandarea C(2007) 5841 a Comisiei din 5 decembrie 2007 privind reproducerea textului din articolul 20 din Tratatul CE în pașapoarte (JO L 118, 6.5.2008, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

care ar rezulta din obligația de aplicare a două proceduri diferite. Ultimul alineat este adaptat pentru a se asigura că rambursările efectuate în temeiul Directivei (UE) 2015/637 sunt luate în considerare la stabilirea oricărei contribuții din partea mecanismului de protecție civilă al Uniunii, în conformitate cu dispozițiile financiare aplicabile acestor contribuții.

Articolul 15a: acest nou articol se referă la procedura comitetului aplicabilă în cazul adoptării de acte de punere în aplicare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 13b alineatul (4) și la articolul 14 alineatul (6).

Articolul 16a: acest nou articol conține normele aplicabile în cazul în care, în scopul asigurării protecției consulare, se prelucrează date cu caracter personal, inclusiv, atunci când o cere natura cazului consular, categorii speciale de date cu caracter personal, și se transferă date cu caracter personal către țări terțe și organizații internaționale, de exemplu atunci când se organizează zboruri de evacuare.

Articolul 16b: prin acest nou articol se pune în aplicare dreptul fundamental la o cale de atac eficientă în contextul protecției consulare.

Articolul 19: la acest articol se adaugă un nou alineat, pentru a se prevedea că Directiva (UE) 2015/637 trebuie evaluată după opt ani de la transpunerea modificărilor.

Articolul 2 conține următoarele modificări aduse Directivei (UE) 2019/997:

Articolul 5: trimiterea din acest articol la dispozițiile financiare ale Directivei (UE) 2015/637 este adaptată, având în vedere că prin prezenta propunere se adaptează numerotarea alineatelor articolului 14 din Directiva (UE) 2015/637.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2015/637 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și a Directivei (UE) 2019/997 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 23 al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2015/637 a Consiliului² pune în aplicare dreptul consacrat la articolul 23 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și reafirmat la articolul 46 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta) stabilind măsurile de cooperare și de coordonare necesare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii.
- (2) Crizele care au ca rezultat cereri de protecție consulară sunt tot mai frecvente și ample. Pandemia de COVID-19, criza din Afganistan, războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, conflictul din Sudan, repatrierile din Israel și Gaza și alte crize similare au creat contextul pentru identificarea unor lacune și realizarea de reflecții asupra modalităților de facilitare în mai mare măsură a exercitării dreptului la protecție consulară. Pe baza învățămintelor desprinse din aceste experiențe și în vederea simplificării procedurilor pentru cetățeni și autoritățile consulare, normele și procedurile din Directiva (UE) 2015/637 ar trebui clarificate și raționalizate, astfel încât furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezentați ai Uniunii să fie mai eficace, în special în situații de criză. Ar trebui să se utilizeze în mod optim resursele disponibile la nivelul statelor membre și al Uniunii, atât pe plan local în țările terțe, cât și la nivel de capitală.
- (3) Conform Directivei (UE) 2015/637, „cetățean nereprezentat” înseamnă orice cetățean care are cetățenia unui stat membru care nu este reprezentat într-o țară terță. În temeiul respectivei directive, un stat membru nu este reprezentat într-o țară terță dacă nu are o

---

1 JO C [...], [...], p. [...].

2 Directiva (UE) 2015/637 a Consiliului din 20 aprilie 2015 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și de abrogare a Deciziei 95/553/CE (JO L 106, 24.4.2015, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

ambasadă sau un consulat stabilit pe teritoriul țării terțe respective în mod permanent sau dacă nu are pe teritoriul țării terțe respective o ambasadă, un consulat sau un consul onorific care să fie efectiv în măsură să furnizeze protecție consulară într-un anumit caz. Dat fiind că Directiva (UE) 2015/637 nu conține criterii mai detaliate, îndeplinirea criteriului din urmă poate fi dificil de stabilit, după cum s-a observat în trecut. Se poate ajunge astfel la situații în care autoritățile consulare consideră în mod eronat că cetățenii care li s-au adresat sunt reprezentați de statul membru de cetățenie, refuzându-le deci respectivilor cetățeni protecția consulară.

- (4) Pentru a se îmbunătăți securitatea juridică pentru autoritățile consulare și pentru cetățeni, este indicat să se stabilească criterii mai detaliate cu ajutorul cărora să se evalueze dacă un cetățean al Uniunii trebuie considerat nereprezentat și, prin urmare, eligibil pentru protecție consulară din partea statului membru ale cărui autorități consulare au fost abordate. Respectivul criterii ar trebui să fie suficient de flexibile și aplicabile în funcție de circumstanțele locale, cum ar fi ușurința cu care se poate călători sau situația în materie de securitate din țara terță în cauză. În acest context, accesibilitatea și proximitatea ar trebui să rămână considerații importante.
- (5) Ca prim criteriu, autoritățile consulare ar trebui să țină seama de dificultatea procesului prin care cetățenii pot să contacteze în siguranță și într-un interval de timp rezonabil ambasada sau consulatul statului membru de cetățenie sau să fie contactați în siguranță și în termen rezonabil de către ambasada sau consulatul statului membru de cetățenie, date fiind natura și urgența asistenței solicitate și mijloacele, în special resursele financiare, de care dispun cetățenii în cauză. De exemplu, în cazul în care un cetățean are nevoie de un document de călătorie provizoriu al UE ca urmare a pierderii documentelor de călătorie, cetățeanul în cauză ar trebui, în principiu, să fie considerat nereprezentat, dacă pentru contactarea ambasadei sau a consulatului statului membru de cetățenie ar fi necesar ca el să călătorească pe timp de noapte sau cu avionul, dat fiind că nu se poate aștepta ca el să călătorească în astfel de circumstanțe.
- (6) Ar trebui avută în vedere, de asemenea, eventualitatea ca ambasada sau consulatul statului membru de cetățenie al cetățeanului să fie închis, în special în situații de criză. În cazul în care ambasada sau consulatul de la care cetățeanul nereprezentat solicită protecție consulară nu poate confirma, în timp util, că ambasada sau consulatul statului membru de cetățenie al cetățeanului funcționează și poate fi accesat, cetățeanul ar trebui să fie considerat nereprezentat.
- (7) Noțiunea de absență a reprezentării ar trebui interpretată în vederea asigurării exercitării efective a dreptului cetățenilor la protecție consulară. Cetățeanul ar trebui să fie considerat nereprezentat și în cazul în care prin redirectionarea sa către ambasada sau consulatul statului membru de cetățenie ar fi probabil să fie compromisă protecția consulară, în special în cazul în care urgența problemei impune o acțiune imediată din partea ambasadei sau a consulatului solicitat. Acest aspect este deosebit de relevant în situații de criză, în care neacordarea în timp util a asistenței ar putea avea efecte deosebit de negative asupra cetățenilor.
- (8) Dat fiind că un consul onorific nu oferă, de obicei, aceeași gamă de servicii precum o ambasadă sau un consulat, prezența unui consul onorific al statului membru de cetățenie al cetățeanului ar trebui să fie luată în considerare pentru a stabili dacă un cetățean este nereprezentat numai în cazul în care asistența solicitată de cetățean intră în competențele consulului onorific.
- (9) Cetățenii nereprezentați au dreptul să solicite protecție din partea ambasadei sau a consulatului oricărui stat membru. În același timp, Directiva (UE) 2015/637 oferă

statelor membre posibilitatea de a încheia acorduri bilaterale în scopul de a asigura protecția efectivă a cetățenilor nereprezențați. Astfel de acorduri nu reprezintă însă o condiție prealabilă pentru furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezențați. Ar trebui să se clarifice că, în cazurile în care au fost încheiate astfel de acorduri, sarcina de a transfera cererea către ambasada sau consulatul competent le revine autorităților statului membru abordat, nu cetățeanului în cauză.

- (10) În cazul în care o situație de criză se soldează cu un număr ridicat de cereri de protecție consulară, ambasadele și consulatele statelor membre reprezentate în țara terță în cauză ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni să distribuie cererile pe baza capacității disponibile, în vederea utilizării optime a acestora. În acest scop, ele pot fi asistate de delegațiile Uniunii.
- (11) Cererile nu ar trebui transferate dacă astfel s-ar compromite protecția consulară, în special dacă urgența problemei impune o acțiune imediată din partea ambasadei sau a consulatului statului membru abordat. Un exemplu de astfel de situații ar putea fi urgențele medicale grave sau arestările care par să fie arbitrare. În plus, cetățenii nereprezențați ar trebui să fie ținuți la curent cu privire la astfel de transferuri.
- (12) Articolul 9 din Directiva (UE) 2015/637 conține o enumerare neexhaustivă a situațiilor cel mai des întâlnite în care cetățenii nereprezențați ar putea solicita asistență consulară din partea statelor membre reprezentate. Din motive de claritate juridică, ar trebui să se clarifice totuși că tipurile de asistență acoperă atât evacuările, și anume salvarea și transferul persoanelor din zone afectate de o situație de urgență către un loc sigur, care se poate afla în aceeași țară sau în altă țară terță, cât și repatrierile, și anume transferul de persoane pe teritoriul statelor membre.
- (13) Când acordă protecție consulară cetățenilor nereprezențați, statele membre ar trebui să țină seama de nevoile specifice ale grupurilor vulnerabile, cum ar fi minorii neînsoțiți, femeile însărcinate, persoanele cu mobilitate redusă, persoanele cu dizabilități sau persoanele expuse riscului de discriminare din orice motiv, cum ar fi cele menționate la articolul 21 din cartă.
- (14) Este necesar să se asigure un acces optim la justiție pentru cetățenii Uniunii care sunt victime în țări terțe, ceea ce necesită contacte și o cooperare mai strânsă între autoritățile și organizațiile de sprijin din țările terțe și autoritățile consulare și organizațiile de sprijin din statele membre.
- (15) Din motive de claritate juridică, trimiterea la documentele de călătorie provizorii ar trebui actualizată ca urmare a adoptării Directivei (UE) 2019/997 a Consiliului³.
- (16) În cazul în care este indicat și necesar să se furnizeze protecție consulară, statele membre ar trebui să aibă și dreptul de a implica, în măsurile lor de coordonare și cooperare, propriul personal militar și de securitate, consuli onorifici, organizații internaționale sau autorități diplomatice și consulare ale unor țări terțe. Acest aspect poate fi deosebit de relevant în situații de criză.
- (17) În urma unor evenimente recente a ieșit în evidență contribuția importantă pe care o au delegațiile Uniunii, în strânsă cooperare cu statele membre, la punerea în aplicare a dreptului la protecție consulară. Acest lucru s-a putut observa în special în țări terțe în care sunt reprezentate puține state membre, în situații de criză și în cazuri de schimb

---

3 Directiva (UE) 2019/997 a Consiliului din 18 iunie 2019 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE și de abrogare a Deciziei 96/409/PESC (JO L 163, 20.6.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

de informații. În acest context, este indicat să se clarifice rolul de sprijin pe care îl au delegațiile Uniunii în punerea în aplicare a dreptului la protecție consulară. Din motive de coerență și continuitate a activității, sarcina de a prezida reuniunile de cooperare consulară locală și de a dirija activitățile de elaborare și aprobare a planurilor comune pentru situații de criză consulară ar trebui să revină, în mod normal, delegațiilor Uniunii. Pentru asigurarea coordonării și a protecției efective a cetățenilor nereprezentați, delegațiile Uniunii ar trebui să participe și la coordonarea răspunsului în situații de criză, în strânsă cooperare cu statele membre.

- (18) În Directiva (UE) 2015/637 sunt prevăzute mijloacele practice prin care delegațiile Uniunii pot, în temeiul articolului 35 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), să contribuie la punerea în aplicare a dreptului la protecție consulară. Sprijinul oferit de delegațiile Uniunii statelor membre pentru furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezentați ar trebui să se bazeze pe o cerere din partea statelor membre și să aibă un impact neutru asupra resurselor delegațiilor, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (10) din Decizia 2010/427/UE a Consiliului⁴. În acest context, statele membre ar trebui, la rândul lor, să poată solicita delegațiilor Uniunii să îndeplinească sarcini specifice de asistență consulară, inclusiv cele menționate la articolul 9 din Directiva (UE) 2015/637. Pentru a-și putea îndeplini sarcinile de sprijin, delegațiile Uniunii ar trebui să primească toate informațiile relevante de la statul membru care oferă asistență sau, după caz, de la statul membru de cetățenie.
- (19) Pentru a se asigura pregătirea în privința unor posibile crize consulare în care se impune furnizarea de asistență cetățenilor nereprezentați, cooperarea consulară locală între statele membre și delegațiile Uniunii din țările terțe ar trebui să cuprindă și schimburi în chestiuni relevante pentru astfel de cetățeni, cum ar fi securitatea și siguranța acestora, stabilirea unor planuri comune pentru situații de criză consulară și organizarea de exerciții consulare. În acest context, poate fi deosebit de relevant ca autoritățile consulare ale statelor membre nereprezentate să fie incluse într-o astfel de cooperare consulară locală atunci când se coordonează activitățile de pregătire pentru situații de criză consulară și de răspuns la acestea.
- (20) Pregătirea pentru situații de criză consulară este o cerință esențială pentru asigurarea unui răspuns eficace la situații de criză consulară. Statele membre, sprijinite de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), ar trebui, prin urmare, să se asigure că în toate țările terțe sunt discutate și puse în aplicare măsuri adecvate de pregătire pentru situații de criză consulară în vederea protejării cetățenilor nereprezentați.
- (21) Crizele din trecut au demonstrat relevanța planificării pentru situații de criză și utilitatea unor planuri comune pentru situații de criză consulară, cunoscute sub denumirea de „cadre comune ale UE de pregătire pentru situații de criză consulară”, în țări terțe, implicând participarea autorităților diplomatice și consulare ale tuturor statelor membre, precum și a delegației locale a Uniunii. Astfel de planuri ar trebui să fie adaptate la circumstanțele locale, să prevadă o împărțire clară a responsabilităților între statele membre reprezentate, cele nereprezentate și delegația Uniunii și să includă un set de proceduri și activități de desfășurat la nivel local în caz de criză, acordându-se o atenție deosebită protecției consulare a cetățenilor nereprezentați.

---

4 Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

- (22) Ar trebui să se sporească eficacitatea măsurilor de coordonare existente prevăzute în Directiva (UE) 2015/637, prin stabilirea obligației de elaborare și actualizare anuală a unor planuri comune pentru situații de criză consulară pentru toate țările terțe, chiar dacă nivelul de detaliere poate varia în funcție de circumstanțele locale. În acest scop, ar trebui stabilite elementele esențiale ale unor astfel de planuri, cum ar fi analiza situației consulare din țara terță în cauză, care să cuprindă și o evaluare a riscurilor la care ar fi expuși cetățenii nereprezențați în cele mai plauzibile scenarii, modalitățile de pregătire pentru situații de criză consulară, comunicarea din cadrul cooperării consulare locale și cu cetățenii Uniunii și cooperarea cu autoritățile locale și cu țările terțe relevante.
- (23) În planurile comune pentru situații de criză consulară ar trebui să se țină seama, dacă este cazul, și de rolurile și responsabilitățile statelor-pilot, cu alte cuvinte ale statelor membre care sunt reprezentate într-o anumită țară terță și se ocupă de coordonarea și conducerea asistenței furnizate cetățenilor nereprezențați în timpul crizelor, pentru a se asigura coordonarea eficientă a asistenței consulare. În plus, planurile comune pentru situații de criză consulară ar trebui evaluate anual în cadrul unor exerciții consulare, pentru a se asigura relevanța lor continuă. În același timp, nu ar trebui să se înțeleagă că planurile comune pentru situații de criză consulară înlocuiesc planurile naționale existente pentru situații de criză ale statelor membre sau că ele afectează responsabilitatea statelor membre de a furniza asistență consulară propriilor resortisanți.
- (24) Numărul estimat de cetățeni ai Uniunii prezenți într-o țară terță și locul estimat unde se află aceștia în țara terță respectivă constituie informații esențiale pentru elaborarea unui plan comun pentru situații de criză consulară, în special când este necesară o evacuare sau o repatriere. În plus, cetățenii Uniunii ar trebui să poată primi, în cazul unei crize, informații relevante din partea statului membru de cetățenie. Prin urmare, este important ca statele membre să le ofere cetățenilor lor posibilitatea de a se înregistra la autoritățile naționale competente sau de a informa respectivele autorități, prin mijloace și instrumente corespunzătoare, cu privire la călătoriile sau reședința lor în țări terțe. În acest scop, statele membre ar trebui, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern în materie de protecție a datelor cu caracter personal, să stabilească categoriile de date cu caracter personal necesare și perioadele de păstrare a datelor respective.
- (25) Recomandările de călătorie, și anume informațiile emise de statele membre cu privire la siguranța relativă a călătoriilor în anumite țări terțe, le permit călătorilor să decidă în cunoștință de cauză cu privire la anumite destinații de călătorie, inclusiv țări terțe în care statul membru de cetățenie nu este reprezentat. Deși emiterea de recomandări de călătorie este responsabilitatea statelor membre, este indicat ca acestea să se coordoneze pe această temă, în special în contextul situațiilor de criză, pentru a asigura, în măsura posibilului, coerența nivelului recomandărilor emise. În cadrul unei astfel de coordonări s-ar putea conveni asupra unei structuri comune a nivelurilor de risc indicate în recomandările de călătorie, utilizându-se platforma securizată a SEAE. Când este posibil, o astfel de coordonare ar trebui să aibă loc cât mai devreme în cazul în care statele membre intenționează să modifice nivelul recomandărilor lor de călătorie.
- (26) Pentru a se asigura un răspuns eficient în situații de criză, o coordonare eficientă este vitală. Pentru a asigura o astfel de coordonare, statele membre ar trebui să fie sprijinite de Centrul de răspuns la situații de criză al SEAE și de Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență al Comisiei. Răspunsul coordonat al Uniunii la

situații de criză este deosebit de important în cazurile care presupun evacuări, pentru a se asigura că se furnizează în mod eficient sprijinul disponibil și că se utilizează în mod optim capacitățile de evacuare disponibile. Din acest motiv, ar trebui să se facă schimb în timp util de informații referitoare la capacitatea de evacuare disponibilă, inclusiv în cazul operațiunilor de salvare și evacuare cu mijloace militare.

- (27) Pandemia de COVID-19 a scos în evidență nevoia ca statele membre să colaboreze și să se sprijine reciproc în cadrul unor echipe multidisciplinare de criză, denumite echipe consulare comune. Trimiterea unei echipe consulare comune într-o țară terță în situații de criză poate avea o contribuție esențială la prevenirea cazurilor în care autoritățile consulare ale statelor membre reprezentate sunt copleșite de cerințele situației.
- (28) Echipele consulare comune ar trebui să funcționeze pe baza principiului participării voluntare, al solidarității cu statele membre reprezentate, al egalității în deciziile privind structurile de lucru interne, al simplității în ceea ce privește componența echipelor, al partajării costurilor – fiecare stat membru și fie instituție sau organ al Uniunii își suportă propriile costuri operaționale –, al flexibilității, al vizibilității răspunsului coordonat al Uniunii și al deschiderii față de țări terțe relevante.
- (29) Pentru utilizarea optimă a capacității disponibile în situații de criză, la trimiterea de echipe consulare comune ar trebui să se asigure sinergii cu alte măsuri de răspuns la situații de criză, profitându-se, de exemplu, de zborurile de repatriere care pleacă sau de zborurile de transport al asistenței umanitare.
- (30) Pentru sprijinirea cetățenilor Uniunii aflați în dificultate, este important ca acestora să le fie furnizate informații fiabile cu privire la modul în care pot beneficia de asistență consulară în țările terțe. Serviciile Comisiei și SEAE ar trebui să contribuie la acest obiectiv prin difuzarea informațiilor relevante, inclusiv a informațiilor care urmează să fie furnizate de statele membre cu privire la rețelele lor consulare și la țările terțe, în cazul în care au încheiat acorduri practice privind distribuirea responsabilităților referitoare la furnizarea de protecție consulară pentru cetățenii nereprezentați. Pentru a putea fi prelucrate mai ușor, astfel de informații ar trebui furnizate într-un format prelucrabil automat.
- (31) Statele membre ar trebui să ia măsuri suplimentare pentru a contribui și mai mult la sensibilizarea cetățenilor Uniunii cu privire la dreptul lor la protecție consulară, ținând seama și de nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități. Date fiind costurile limitate pe care le presupune pentru statele membre, un posibil mod de sensibilizare în mai mare măsură a cetățenilor cu privire la dreptul la protecție din partea autorităților diplomatice și consulare ar fi să se reproducă textul articolului 23 din TFUE în pașapoartele eliberate de statele membre, astfel cum s-a recomandat deja în Recomandarea C(2007) 5841 a Comisiei⁵. Statele membre ar putea include informații referitoare la dreptul la protecție consulară de care se bucură cetățenii nereprezentați și în recomandările de călătorie și în campaniile legate de asistența consulară. De asemenea, ele ar putea coopera cu prestatorii de servicii de transport de călători și cu platformele de transport care oferă călătorii în țări terțe, invitându-i, de exemplu, să adauge informații relevante cu privire la dreptul la protecție consulară în materialele informative pe care le pun la dispoziția clienților.

---

5   Recomandarea C(2007) 5841 a Comisiei din 5 decembrie 2007 privind reproducerea textului din articolul 20 din Tratatul CE în pașapoarte (JO L 118, 6.5.2008, p. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

- (32) Dispozițiile financiare ale Directivei (UE) 2015/637 ar trebui adaptate pentru simplificarea rambursărilor și pentru asigurarea în continuare a repartizării sarcinii financiare. Mai precis, cetățenii nereprezentați ar trebui să aibă posibilitatea de a rambursa direct costurile, în aceleași condiții ca și resortisanții statului membru care oferă asistență, pentru serviciul prestat de statul membru respectiv, astfel încât să se evite sarcina administrativă rezultată din solicitarea de rambursări de la statul membru de cetățenie al cetățeanului. În plus, statelor membre ar trebui să li se permită să și renunțe la perceperea unor astfel de costuri. Dat fiind că, în anumite situații, este posibil ca cetățenii nereprezentați să nu fie în măsură să efectueze plăți în momentul formulării cererii de asistență, în special în cazurile în care li s-au furat banii în numerar și mijloacele de acces la fonduri, este necesar să se prevadă că este posibil ca autoritățile consulare ale statului membru care oferă asistență să le impună să semneze un angajament de rambursare. Pe baza unui astfel de angajament, autoritățile statului membru care oferă asistență pot solicita rambursarea costurilor după scurgerea a patru săptămâni de la furnizarea asistenței.
- (33) În cazurile în care cetățeanul nu a rambursat direct costurile, și anume nici imediat, în momentul în care a formulat cererea, nici într-o etapă ulterioară, în momentul în care statul membru care oferă asistență i-a solicitat să ramburseze, în temeiul angajamentului de rambursare, statul membru care oferă asistență ar trebui să aibă dreptul de a solicita statului membru de cetățenie al cetățeanului nereprezentat să ramburseze costurile datorate. Pentru a nu se confrunta cu cereri de rambursare după perioade lungi, statul membru care oferă asistență și, respectiv, statul membru de cetățenie ar trebui să aibă la dispoziție un termen rezonabil pentru formularea cererii de rambursare și, respectiv, efectuarea rambursării.
- (34) Statele membre ar trebui să ramburseze delegațiilor Uniunii costurile suportate pentru sprijinul acordat în furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezentați, pentru a se asigura că acordarea unui astfel de sprijin are un impact neutru asupra resurselor delegațiilor, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (10) din Decizia 2010/427/UE.
- (35) Formularele incluse în anexele I și II la Directiva (UE) 2015/637 sunt depășite și, prin urmare, ar trebui eliminate. Acestea ar trebui să poată fi însă utilizate în continuare, după adoptarea prezentei directive, în statele membre care prevăd în prezent o astfel de utilizare în dispozițiile lor de drept intern.
- (36) Când se furnizează asistență în situații de criză, s-ar putea să nu fie posibil sau fezabil în practică să se facă distincția între cetățenii nereprezentați și cei reprezentați, iar posibilitatea de furnizare de asistență unor persoane nereprezentate ar putea impune sau presupune furnizarea de asistență și unor cetățeni ai Uniunii care ar putea fi reprezentați. Ar trebui să se clarifice că, în astfel de situații, dispozițiile referitoare la rambursarea costurilor din Directiva (UE) 2015/637 ar trebui să se aplice și în cazul protecției consulare pe care statul membru care oferă asistență o furnizează cetățenilor reprezentați ai altui stat membru. Ar trebui să se evite astfel existența a două proceduri separate de rambursare, și anume una pentru situația în care cetățeanul care beneficiază de asistență este considerat reprezentat și alta pentru situația în care cetățeanul care beneficiază de asistență este considerat nereprezentat.
- (37) În cazul în care se utilizează mecanismul de protecție civilă al Uniunii pentru acordarea de sprijin de protecție civilă pentru asistența consulară cetățenilor Uniunii în

caz de dezastru în țări terțe, în conformitate cu articolul 16 alineatul (7) din Decizia 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶, se aplică dispozițiile financiare din decizia menționată. Mai precis, statele membre care formulează o cerere de asistență financiară și care beneficiază de o astfel de asistență urmează să furnizeze Comisiei informații cu privire la contribuțiile financiare colectate din alte surse, inclusiv de la statele membre și de la cetățenii asistați, și să se asigure că nu există o dublă finanțare primită din alte surse.

- (38) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește formatul prelucrabil automat care trebuie să fie utilizat de către statele membre pentru furnizarea de informații și formularele care trebuie utilizate în contextul procedurilor financiare, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁷.
- (39) Furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezențați impune prelucrarea de date cu caracter personal în scopul verificării identității persoanei care solicită protecție consulară, al cooperării și coordonării între autoritățile statului membru care oferă asistență și ale statului membru de cetățenie, al acordării propriu-zise a asistenței solicitate, al prelucrării cererilor de rambursare financiară și al schimbului de informații de contact relevante. Orice prelucrare de date cu caracter personal efectuată de către statele membre ar trebui să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁸, inclusiv principiul limitării scopului și al reducerii la minimum a datelor. În mod similar, prelucrarea de date cu caracter personal efectuată de instituțiile și organele Uniunii în sensul Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ ar trebui să respecte normele prevăzute în regulamentul menționat.
- (40) Dat fiind că sarcinile consulare pot varia în mod semnificativ, acoperind situații sensibile, cum ar fi arestarea, încarcerarea, vătămarea corporală sau calitatea de victimă a unei infracțiuni, este necesar să se asigure că autoritățile competente ale statelor membre și instituțiile și organele relevante ale Uniunii au acces la toate informațiile, inclusiv la date cu caracter personal, care sunt necesare pentru furnizarea de protecție consulară cetățenilor Uniunii și pot face schimb de astfel de informații. În acest context, autoritățile competente ale statelor membre și, în cazul în care furnizează sprijin, instituțiile și organele Uniunii ar trebui să aibă dreptul de a prelucra categorii speciale de date cu caracter personal, în cazul în care acest lucru este strict

---

6 Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

7 Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

8 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

9 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

necesar pentru furnizarea de protecție consulară persoanei în cauză. Din aceste categorii ar trebui să facă parte datele cu caracter personal privind sănătatea, a căror prelucrare ar putea fi necesară pentru furnizarea de protecție consulară unui cetățean nereprezentat care a fost grav rănit sau care s-a îmbolnăvit grav. Prelucrarea de imagini faciale ale persoanelor este necesară cu precădere în cazurile în care urmează să fie eliberat un document de călătorie provizoriu al UE. Furnizarea de asistență unui cetățean nereprezentat, inclusiv în cazurile de apărare a unui drept în instanță, poate, de asemenea, să impună prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate sau de date privind orientarea sexuală. În anumite cazuri, furnizarea de asistență consulară poate, de asemenea, să impună prelucrarea de date genetice, de exemplu atunci când se furnizează asistență în contextul unor accidente grave care impun identificarea unică a unei persoane aflate în incapacitate sau în contextul stabilirii paternității. În final, este probabil ca în cazurile consulare legate de arestare sau detenție să se impună prelucrarea, de către autoritățile competente, a unor date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni.

- (41) Când prelucrează astfel de categorii speciale de date cu caracter personal, autoritățile competente ale statelor membre și instituțiile și organele Uniunii ar trebui să asigure măsuri adecvate și specifice pentru protejerea intereselor persoanelor vizate. Aceste măsuri ar trebui să includă, când este posibil, criptarea datelor cu caracter personal în cauză și atribuirea specifică de drepturi de acces pentru personalul care are acces la tipurile specificate de categorii speciale de date cu caracter personal.
- (42) În cazul în care furnizarea de protecție consulară impune transferul de date cu caracter personal ale cetățenilor Uniunii către țări terțe sau organizații internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, care colaborează la măsurile de răspuns la situații de criză, astfel de transferuri ar trebui să respecte capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679 și capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (43) Este necesar să se precizeze garanțiile aplicabile datelor cu caracter personal prelucrate, cum ar fi perioada maximă de păstrare a datelor cu caracter personal colectate. Pentru a se asigura colectarea tuturor costurilor aplicabile, este necesară o perioadă maximă de păstrare de 12 luni pentru statul membru care oferă asistență sau instituțiile și organele Uniunii și de 24 de luni pentru statul membru de cetățenie. Perioada de păstrare mai lungă pentru statul membru de cetățenie este necesară și pentru a se preveni eventuale abuzuri sau alte activități frauduloase, inclusiv din partea persoanelor care solicită în mod repetat protecție consulară și încearcă să ascundă un astfel de comportament adresându-se autorităților consulare a diferite state membre. În fine, în cazul în care datele cu caracter personal se referă la datele de contact ale unor funcționari publici, cum ar fi consulii onorifici, datele cu caracter personal ar trebui păstrate atât timp cât persoana în cauză își păstrează calitatea de persoană de contact relevantă. Ștergerea datelor cu caracter personal ale solicitanților nu ar trebui să aducă atingere capacității statelor membre de a monitoriza aplicarea prezentei directive.
- (44) În temeiul articolului 47 din cartă, orice persoană ale cărei drepturi garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate trebuie să aibă dreptul la o cale de atac eficientă. Pentru punerea în aplicare a acestui drept fundamental în contextul protecției consulare, la Directiva (UE) 2015/637 ar trebui adăugată o dispoziție referitoare la accesul la justiție.
- (45) Prin urmare, Directiva (UE) 2015/637 ar trebui modificată în consecință.

- (46) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere necesitatea de adaptare a normelor existente la nivelul Uniunii, ele pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (47) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹⁰, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (48) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la XXXX¹¹,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva (UE) 2015/637 se modifică după cum urmează:

- (1) Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

*„Articolul 6
Absența reprezentării*

1. În sensul prezentei directive, un stat membru nu este reprezentat într-o țară terță dacă nu are o ambasadă sau un consulat stabilit pe teritoriul țării terțe respective în mod permanent sau dacă nu are pe teritoriul țării terțe respective o ambasadă sau un consulat care să fie efectiv în măsură să furnizeze protecție consulară într-un anumit caz.
2. Pentru a stabili dacă un stat membru are sau nu o ambasadă sau un consulat care este efectiv în măsură să furnizeze protecție consulară într-un anumit caz, ambasada sau consulatul de la care cetățeanul nereprezentat solicită protecție consulară ține seama de următoarele criterii, în funcție de circumstanțele locale:
  - (a) dificultatea ca cetățeanul să contacteze în siguranță și în termen rezonabil ambasada sau consulatul statului membru al cărui resortisant este sau să fie contactat în siguranță și într-un interval de timp rezonabil de către ambasada sau consulatul statului membru al cărui resortisant este, date fiind natura și urgența asistenței pe care o solicită și mijloacele de care dispune;

---

10 JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

11 JO C [...], [...], p. [...].

- (b) eventualitatea ca ambasada sau consulatul statului membru al cărui resortisant este cetățeanul să fie închis, inclusiv situația în care nu se poate confirma într-un interval de timp rezonabil că ambasada sau consulatul respectiv funcționează și este accesibil;
  - (c) probabilitatea ca prin redirecționarea cetățeanului către ambasada sau consulatul statului membru al cărui resortisant este cetățeanul respectiv să se compromită protecția consulară, în special dacă urgența problemei impune o acțiune imediată din partea ambasadei sau a consulatului solicitat.
3. În scopul de a se stabili, în conformitate cu alineatul (2), dacă un stat membru are o ambasadă sau un consulat care este efectiv în măsură să furnizeze protecție consulară într-un anumit caz, prezența unui consul onorific al statului membru al cărui resortisant este cetățeanul poate fi luată în considerare numai în cazul în care asistența solicitată de cetățean intră în competențele consulului onorific.

Articolul 7

Accesul la protecție consulară și alte acorduri

1. Cetățenii nereprezențați au dreptul să solicite protecție din partea ambasadei sau a consulatului oricărui stat membru.
2. Fără a aduce atingere articolului 2, un stat membru poate reprezenta un alt stat membru în mod permanent, iar ambasadele sau consulatele statelor membre pot, atunci când se consideră necesar, să încheie acorduri practice privind distribuirea responsabilităților referitoare la furnizarea de protecție consulară pentru cetățenii nereprezențați.

În astfel de cazuri, o ambasadă sau un consulat de la care cetățeanul nereprezentat solicită protecție consulară și care nu este desemnat ca fiind competent în conformitate cu acordul specific în vigoare transferă cererea cetățeanului către ambasada sau consulatul competent, cu excepția cazului în care protecția consulară ar fi compromisă astfel și în special dacă urgența problemei impune o acțiune imediată din partea ambasadei sau a consulatului solicitat.

3. În cazul în care o situație de criză se soldează cu un număr ridicat de cereri de protecție consulară, ambasadele și consulatele statelor membre reprezentate în țara terță în cauză pot, cu sprijin din partea delegațiilor Uniunii, să convină să distribuie cererile pe baza capacității disponibile, cu excepția cazului în care protecția consulară ar fi compromisă astfel, în special dacă urgența problemei impune o acțiune imediată din partea ambasadei sau a consulatului solicitat. O astfel de distribuie poate fi stabilită de comun acord și în prealabil, în contextul unui plan comun pentru situații de criză consulară, astfel cum este menționat la articolul 13, și poate deroga de la acordurile practice care au fost încheiate în conformitate cu alineatul (2).
- (4) Cetățenii nereprezențați care solicită protecție în temeiul alineatului (1) sunt ținuți la curent cu privire la orice transfer efectuat în temeiul alineatului (2) sau (3).”

(2) La articolul 9, literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) ajutor, evacuare și repatriere în caz de urgență;

(f) necesitatea eliberării unui document de călătorie provizoriu al UE instituit prin Directiva (UE) 2019/997*.

---

* Directiva (UE) 2019/997 a Consiliului din 18 iunie 2019 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE și de abrogare a Deciziei 96/409/PESC (JO L 163, 20.6.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).”

(3) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre informează Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), prin intermediul site-ului său internet securizat, cu privire la punctul (punctele) de contact relevant(e) din cadrul Ministerelor Afacerilor Externe.”;

(b) se adaugă alineatul (5) cu următorul text:

„(5) În cazul în care este indicat și necesar să se furnizeze protecție consulară, statele membre pot implica în măsurile lor de coordonare și cooperare, printre altele, consuli onorifici și propriul personal militar și de securitate, organizații internaționale sau autorități diplomatice și consulare ale unor țări terțe.”

(4) Articolele 11, 12 și 13 se înlocuiesc cu următorul text:

*„Articolul 11
Rolul delegațiilor Uniunii*

(1) Delegațiile Uniunii cooperează și se coordonează îndeaproape cu ambasadele și consulatele statelor membre pentru a contribui la cooperarea și coordonarea locală consulară, la pregătirea pentru situații de criză și la răspunsul la situații de criză, în special prin:

(a) furnizarea sprijinului logistic disponibil, inclusiv a spațiilor pentru birouri și a facilităților organizaționale, cum ar fi cazarea temporară pentru personalul consular și pentru echipele consulare comune menționate la articolul 13a alineatul (2);

(b) facilitarea schimbului de informații dintre ambasadele și consulatele statelor membre;

(c) facilitarea, când este cazul, a schimbului de informații cu autoritățile locale, cu autoritățile diplomatice și consulare ale țărilor terțe și cu organizațiile internaționale;

(d) punerea la dispoziție de informații cu caracter general cu privire la asistența la care ar putea avea dreptul cetățenii nereprezențați, în special cu privire la acordurile practice convenite, dacă este cazul;

(e) prezidarea reuniunilor de cooperare consulară locală menționate la articolul 12 alineatul (2);

(f) coordonarea activităților de instituire și aprobare a planurilor comune pentru situații de criză consulară menționate la articolul 13;

- (g) participarea la activități de răspuns la situații de criză, în conformitate cu articolul 13a, inclusiv, în cazul în care este relevant și indicat, prin furnizarea de sprijin statului-pilot.
- (2) Delegațiile Uniunii acordă statelor membre sprijin pentru furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezențați, în conformitate cu articolul 5 alineatul (10) din Decizia 2010/427/UE. Un astfel de sprijin poate include îndeplinirea, la cererea statelor membre și în numele acestora, a unor sarcini specifice de asistență consulară. Statul membru care oferă asistență și statul membru al cărui resortisant este cetățeanul furnizează delegației Uniunii toate informațiile relevante în cazul respectiv.

Articolul 12
Cooperarea consulară locală

- (1) Autoritățile consulare ale statelor membre și delegația Uniunii se implică în cooperarea consulară locală din fiecare țară terță.
- (2) În cadrul reuniunilor de cooperare consulară locală se desfășoară cu regularitate schimburi de informații cu privire la:
- (a) securitatea și siguranța cetățenilor Uniunii și alte aspecte relevante pentru aceștia;
  - (b) conceperea și efectuarea de demersuri consulare comune pe lângă autoritățile țărilor terțe, atunci când acest lucru este relevant;
  - (c) instituirea, aprobarea și revizuirea planurilor comune pentru situații de criză consulară menționate la articolul 13;
  - (d) organizarea de exerciții consulare comune;
  - (e) acordurile practice menționate la articolul 7 alineatul (2), pentru a se asigura că cetățenii nereprezențați sunt protejați efectiv în țara terță în cauză.
- (3) Dacă autoritățile consulare ale statelor membre nu convin altfel, președintele este un reprezentant al delegației Uniunii. În cazul în care nu este prezentă o delegație a Uniunii, reuniunile se prezidează de către reprezentantul unui stat membru.

Articolul 13
Pregătirea pentru situații de criză

- (1) În contextul cooperării consulare locale menționate la articolul 12, statele membre și SEAE instituie și aprobă un plan comun pentru situații de criză consulară pentru fiecare țară terță. Planul comun pentru situații de urgență consulară se actualizează anual și conține:
- (a) o analiză a situației consulare din țară, inclusiv o prezentare generală a ambasadelor sau consulatelor statelor membre, o estimare a numărului de cetățeni ai Uniunii și a locului unde se află aceștia și o evaluare a riscurilor la care ar fi expuși cetățenii Uniunii în cele mai plauzibile scenarii;

- (b) acorduri de pregătire comună pentru situații de criză consulară, inclusiv canalele de comunicare și persoanele de contact din cadrul cooperării consulare locale și cu autoritățile locale și țările terțe relevante;
  - (c) acorduri de răspuns comun la situații de criză consulară, inclusiv procedeele de schimb de informații și de comunicare din cadrul cooperării consulare locale și cu cetățenii Uniunii, reuniunile de criză, cooperarea cu autoritățile locale și țările terțe relevante și acțiunile întreprinse în cursul crizelor și ulterior;
  - (d) în cazul în care un stat membru își asumă rolul de stat-pilot într-o anumită țară terță, astfel cum se menționează la articolul 13a alineatul (3), o descriere a responsabilităților acestuia;
  - (e) alte informații relevante.
- (2) În cazul în care sunt prezente, delegațiile Uniunii coordonează activitățile de instituire și aprobare a planurilor comune pentru situații de criză consulară, pe baza contribuțiilor aduse de ambasadele sau consulatele statelor membre reprezentate în țara terță în cauză și de autoritățile consulare ale statelor membre nereprezentate. Planurile comune pentru situații de criză consulară se pun la dispoziția tuturor statelor membre, a SEAE și a serviciilor Comisiei.
- În țările terțe în care nu este prezentă nicio delegație a Uniunii, coordonarea se realizează de către președintele reuniunilor de cooperare consulară locală, stabilit în temeiul articolului 12 alineatul (3), care este sprijinit de SEAE.
- (3) Statele membre și delegațiile Uniunii efectuează anual exerciții consulare pentru actualizarea și îmbunătățirea activităților comune locale de pregătire pentru situații de criză consulară și de răspuns la acestea.
  - (4) Statele membre le oferă cetățenilor lor, în conformitate cu dreptul intern, posibilitatea de a se înregistra la autoritățile naționale competente sau de a informa respectivele autorități, prin mijloace și instrumente corespunzătoare, cu privire la călătoriile sau reședința lor în țări terțe.
  - (5) Statele membre efectuează din timp schimburi de informații cu privire la modificările aduse recomandărilor de călătorie pe care le emit pentru cetățeni, în special în contextul situațiilor de criză, și depun eforturi pentru a asigura coerența nivelului recomandărilor de călătorie emise.”
- (5) În capitolul 2 se introduce următorul articol 13a:

*„Articolul 13a
Reacția la situații de criză*

- (1) În cazul unei crize, Uniunea și statele membre cooperează îndeaproape pentru a asigura o asistență eficientă pentru cetățenii nereprezențați. Dacă este posibil, ele se informează reciproc, în timp util, cu privire la capacitățile de evacuare disponibile, inclusiv în cazul operațiunilor în care se utilizează mijloace militare.
- (2) Dacă este necesar, statele membre pot fi sprijinite de echipe consulare comune alcătuite din experți din partea statelor membre, în special a statelor membre care nu sunt reprezentate în țara terță afectată de criză, din partea SEAE și din partea serviciilor Comisiei. Se asigură disponibilitatea unor echipe consulare

comune care să fie trimise rapid în țările terțe afectate de o criză consulară. Participarea la echipele consulare comune este voluntară.

- (3) Dacă este cazul, statul-pilot sau statul membru ori statele membre care coordonează asistența au sarcina de a coordona orice sprijin furnizat pentru cetățenii nereprezențați, cu sprijinul celorlalte state membre în cauză, al delegației Uniunii și al administrației generale a SEAE. Statele membre furnizează statului-pilot sau statului membru ori statelor membre care coordonează asistența toate informațiile relevante privind cetățenii lor nereprezențați care se află într-o situație de criză.
  - (4) Când furnizează asistență, statele membre pot solicita, dacă este cazul, sprijin din partea unor instrumente ale Uniunii, cum ar fi structurile de gestionare a crizelor din cadrul SEAE și Centrul de răspuns la situații de criză al acestuia, prin intermediul Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență, instituit prin articolul 7 din Decizia nr. 1313/2013/UE referitoare la mecanismul de protecție civilă al Uniunii.”
- (6) Se introduce următorul capitol 2a:

„CAPITOLUL 2a FURNIZAREA DE INFORMAȚII

Articolul 13b

Furnizarea și difuzarea de informații

- (1) Cel puțin o dată pe an, statele membre furnizează Comisiei și Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate următoarele informații:
  - (a) listele la zi cu persoanele de contact ale rețelelor lor consulare;
  - (b) listele cu țările terțe în care sunt reprezentate de alt stat membru sau în care reprezintă alt stat membru în mod permanent, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2);
  - (c) acordurile practice încheiate în temeiul articolului 7 alineatul (2);
  - (d) numărul de cetățeni nereprezențați cărora li s-a furnizat protecția consulară menționată la articolul 2 în cursul anului precedent, defalcat pe cetățenii și țări terțe;
  - (e) numărul de cereri de rambursare depuse și primite în temeiul articolelor 14 și 15 în cursul anului precedent.

În cazul în care un stat membru a decis, în temeiul articolului 2 alineatul (2), să aplice prezenta directivă pentru protecția consulară furnizată de consuli onorifici, în lista menționată la litera (a) se includ consuli onorifici, precum și informații din care să reiasă în ce măsură sunt competenți consuli onorifici să furnizeze protecție într-un caz dat, în special dacă ei sunt împuterniciți să elibereze documente de călătorie provizorii ale UE.

- (2) Statele membre, serviciile Comisiei și SEAE pun la dispoziția publicului informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) într-un mod prin care să se asigure coerența informațiilor furnizate.

- (3) La cererea Comisiei, statele membre furnizează informațiile menționate la alineatul (1) într-un format prelucrabil automat.
- (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească formatul prelucrabil automat specific în care se furnizează informațiile menționate la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15a alineatul (2).

Articolul 13c

Informarea cetățenilor Uniunii

- (1) Statele membre iau măsuri de informare a propriilor cetățeni cu privire la dreptul acestora prevăzut la articolul 20 alineatul (2) litera (c) din TFUE. Prin aceste măsuri se pot număra în special următoarele:
    - (a) reproducerea primei teze a articolului 23 din TFUE în pașapoartele naționale;
    - (b) includerea de informații referitoare la dreptul la protecție consulară în recomandările de călătorie și în campaniile legate de protecția consulară;
    - (c) cooperarea, în cadrul campaniilor de informare, cu prestatorii de servicii de transport de călători și cu platformele de transport care oferă călătorii în țări terțe.
  - (2) Serviciile Comisiei și SEAE contribuie la informarea cetățenilor Uniunii cu privire la dreptul acestora la protecție consulară.”
- (7) Articolele 14 și 15 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 14

Norme generale

- (1) Toate costurile prevăzute de un stat membru care oferă asistență pentru furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezentați sunt aceleași cu costurile pe care statul membru respectiv le-ar prevedea pentru propriii resortisanți.
- (2) Dacă un cetățean nereprezentat nu este în măsură să achite statului membru care oferă asistență costurile menționate la alineatul (1) când formulează o cerere de asistență, statul membru care oferă asistență poate să impună cetățeanului nereprezentat să semneze un angajament de rambursare. Pe această bază, statul membru care oferă asistență poate să ceară cetățeanului nereprezentat în cauză să achite respectivele costuri după scurgerea a patru săptămâni de la furnizarea asistenței.

Faptul că un cetățean nereprezentat nu este în măsură să achite costurile menționate la alineatul (1) când formulează o cerere de asistență nu afectează dreptul cetățeanului nereprezentat în cauză de a primi protecție consulară.
- (3) Dacă un cetățean nereprezentat căruia i s-a furnizat protecție consulară nu a achitat costurile menționate la alineatul (1) nici când a formulat cererea de asistență, nici când i s-a solicitat acest lucru de către statul membru care oferă asistență în temeiul alineatului (2), statul membru care oferă asistența poate, în termen de 12 luni de la data semnării angajamentului de rambursare menționat

la alineatul (2), să solicite statului membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat să achite costurile.

Statul membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat rambursează costurile respective într-un interval de timp rezonabil, care nu depășește 12 luni de la data solicitării. Statul membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat poate solicita cetățeanului nereprezentat în cauză să ramburseze aceste costuri.

- (4) Atunci când protecția consulară furnizată unui cetățean nereprezentat implică costuri neobișnuit de mari, dar esențiale și justificate legate de deplasare, cazare sau traducere pentru autoritățile diplomatice sau consulare, statul membru care oferă asistență poate, în termen de 12 luni de la furnizarea asistenței, să solicite rambursarea unor astfel de costuri direct de către statul membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat, care i le rambursează într-un interval de timp rezonabil, care nu depășește 12 luni.
- (5) Statele membre rambursează delegațiilor Uniunii costurile suportate pentru sprijinul acordat de acestea în furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezențați. În acest caz, prin rambursarea costurilor de către statul membru al cărui resortisant este cetățeanul se asigură că sprijinul acordat de către delegațiile Uniunii are un impact neutru asupra resurselor acestora.
- (6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească formularele standard care trebuie utilizate pentru angajamentul de rambursare, astfel cum se menționează la alineatul (2), și pentru rambursarea costurilor de către statul membru al cărui resortisant este cetățeanul, astfel cum se menționează la alineatul (3). Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15a alineatul (2).

Articolul 15

Procedura simplificată în situații de criză

- (1) În situații de criză și cu excepția cazului în care costurile sprijinului furnizat au fost deja rambursate direct de către cetățeanul nereprezentat, statul membru care oferă asistență poate solicita rambursarea costurilor de către statul membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat, chiar dacă acesta din urmă nu a semnat un angajament de rambursare, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (2). Acest lucru nu împiedică statul membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat să obțină rambursarea din partea cetățeanului nereprezentat pe baza normelor interne.
- (2) Statul membru care oferă asistență poate solicita statului membru al cărui resortisant este cetățeanul nereprezentat să ramburseze costurile menționate la alineatul (1) proporțional, prin împărțirea valorii totale a costurilor efective suportate la numărul de cetățeni care beneficiază de asistență.
- (3) În cazul în care, în situațiile de criză menționate la alineatul (1), nu este posibil sau fezabil în practică să se facă distincția între cetățenii reprezentați și cei nereprezențați și în cazul în care posibilitatea de furnizare de asistență unor cetățeni nereprezențați impune sau presupune furnizarea de asistență unor cetățeni care ar putea fi, de asemenea, reprezentați, procedura de la alineatele (1) și (2) se aplică și în cazul protecției consulare pe care statul membru care

oferă asistență o furnizează cetățenilor reprezentați ai altui stat membru în situații de criză.

- (4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică și în situațiile în care o delegație a Uniunii a sprijinit un stat membru în furnizarea de protecție consulară. În acest caz, prin rambursarea costurilor de către statul membru al cărui resortisant este cetățeanul se asigură că sprijinul acordat de către delegațiile Uniunii are un impact neutru asupra resurselor acestora.
  - (5) Rambursările solicitate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) se iau în considerare la stabilirea oricărei contribuții a mecanismului de protecție civilă al Uniunii, în conformitate cu Decizia 1313/2013/UE, pentru acordarea de sprijin de protecție civilă pentru asistența consulară acordată cetățenilor Uniunii în caz de dezastre în țări terțe.”
- (8) În capitolul 4 se introduce următorul articol 15a:

*„Articolul 15a
Procedura comitetului*

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului*.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

---

* Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (9) Se introduc următoarele articole 16a și 16b:

*„Articolul 16a
Protecția datelor cu caracter personal*

- (1) În sensul prezentei directive, autoritățile competente ale statelor membre prelucrează date cu caracter personal numai pentru:
  - (a) transmiterea cererii formulate de o persoană care solicită protecție consulară în conformitate cu articolul 3 sau cu articolul 7;
  - (b) verificarea identității unei persoane care solicită protecție consulară în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 8;
  - (c) furnizarea de protecție consulară persoanei respective, în special prin furnizarea tipurilor de asistență menționate la articolul 9;
  - (d) cooperare, coordonare și furnizarea de sprijin în conformitate cu articolul 10, articolul 11, articolul 13 alineatul (1) și articolul 13a;
  - (e) furnizarea datelor de contact menționate la articolul 10 alineatul (4) și la articolul 13b alineatul (1);

- (f) prelucrarea cererilor de rambursare financiară referitoare la protecția consulară furnizată în conformitate cu articolele 14 și 15.
- (2) Prelucrarea de date cu caracter personal efectuată de instituțiile și organele Uniunii în înțelesul Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului* în sensul prezentei directive se efectuează numai atunci când este necesară pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 10 alineatul (1), articolul 11, articolul 13 și articolul 13a, pentru prelucrarea informațiilor primite în temeiul articolului 10 alineatul (4) și al articolului 13b alineatul (1) sau pentru prelucrarea cererilor de rambursare financiară în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și cu articolul 15 alineatul (4).
- (3) Atunci când prelucrează date cu caracter personal în temeiul alineatelor (1) și (2), autoritățile competente ale statelor membre și instituțiile și organele Uniunii sunt considerate, în cadrul activităților pe care le desfășoară în temeiul prezentei directive, operatori, astfel cum sunt menționați la articolul 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului** și, respectiv, la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (4) Datele cu caracter personal prelucrate în temeiul alineatelor (1) și (2) se limitează la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatele respective, cum ar fi identitatea persoanei care are nevoie de protecție consulară și circumstanțele cazului consular.
- (5) Autoritățile competente ale statelor membre și instituțiile și organele Uniunii pot să prelucreze date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă, convingerile filozofice sau apartenența la sindicate, date genetice, date biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice, date cu caracter personal privind sănătatea, date privind viața sexuală sau orientarea sexuală sau date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni în privința unei persoane care are nevoie de protecție consulară, în cazul în care este absolut necesar să facă acest lucru pentru a-și îndeplini sarcinile menționate la articolele 9, 10, 11 și 13a în legătură cu persoana respectivă.
- (6) Când prelucrează datele cu caracter personal menționate la alineatul (5), autoritățile competente ale statelor membre și instituțiile și organele Uniunii asigură măsuri adecvate și specifice pentru protejarea intereselor persoanelor vizate. De asemenea, ele introduc politicile interne și iau măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a preveni accesarea și transmiterea neautorizată a acestor date cu caracter personal.
- (7) În sensul prezentei directive, autoritățile competente ale statelor membre transferă date cu caracter personal unei țări terțe sau unei organizații internaționale numai pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la articolele 9, 10 și 13a și în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679.
- În sensul prezentei directive, instituțiile și organele Uniunii transferă date cu caracter personal unei țări terțe sau unei organizații internaționale numai pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 10 alineatul (1), articolul 11 și articolul 13a și în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2018/1725.

- (8) Statul membru care oferă asistența, statul membru al cărui resortisant este cetățeanul și, când este cazul, instituțiile și organele Uniunii păstrează datele cu caracter personal ale unei persoane care a beneficiat de asistență numai atât timp cât este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatele (1) și (2). În niciun caz respectivele date cu caracter personal nu pot fi păstrate, din momentul în care au fost colectate, mai mult de 12 luni de către statul membru și de instituțiile și organismele Uniunii care oferă asistența sau mai mult de 24 de luni de către statul membru al cărui resortisant este cetățeanul. Datele de contact comunicate în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) și cu articolul 13b alineatul (1) se păstrează numai atât timp cât persoanele exercită funcția relevantă.

Datele cu caracter personal se șterg cât mai curând posibil după îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1) sau (2) și cel târziu la expirarea perioadelor de păstrare menționate la primul paragraf.

Articolul 16b *Căi de atac*

Statele membre se asigură că cetățenii nereprezențați beneficiază de o cale de atac eficientă în temeiul dreptului intern în cazul în care li se încalcă drepturile pe care le au în temeiul prezentei directive.

---

* Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”

- (10) La articolul 19 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Nu mai devreme de *[opt ani de la termenul de transpunere a directivei de modificare]*, Comisia realizează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele sale constatări.

Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.”

- (11) Anexele I și II se elimină.

Articolul 2

Articolul 5 alineatul (3) din Directiva (UE) 2019/997 se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care solicitanții nu sunt în măsură să plătească statului membru care le oferă asistență taxele aplicabile în momentul depunerii cererii, se aplică articolul 14 alineatele (2) și (3) și articolul 15 din Directiva (UE) 2015/637.”

Articolul 3

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu la *[doi ani de la intrarea în vigoare]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

- 3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI**
- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)**
- 3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor**
  - 3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale*
  - 3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale*
  - 3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative*
    - 3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat*
  - 3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
  - 3.2.5. Contribuțiile terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor**

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/637 privind măsurile de coordonare și cooperare pentru facilitarea protecției consulare a cetățenilor nereprezentați ai Uniunii în țările terțe și a Directivei (UE) 2019/997 de instituire a unui document de călătorie provizoriu al UE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Protecția consulară

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare³⁸

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv general

Obiectivul general major al inițiativei de politică este de a îmbunătăți exercitarea dreptului la protecție consulară.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr. 1

Consolidarea securității juridice a cetățenilor Uniunii în ceea ce privește domeniul de aplicare al dreptului la protecție consulară.

Obiectivul specific nr. 2

Asigurarea unor mecanisme de roluri clare, de coordonare și de cooperare între statele membre și delegațiile Uniunii, inclusiv în perioade de criză.

Obiectivul specific nr. 3

Îmbunătățirea informațiilor furnizate cetățenilor nereprezentați ai Uniunii și a comunicării cu aceștia.

Obiectivul specific nr. 4

Sporirea gradului de eficiență și de utilizare a procedurilor de rambursare financiară.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Impactul preconizat al prezentei propuneri va fi adaptarea cadrului de protecție consulară la provocările prezente și viitoare, fiind prin urmare pozitiv în comparație

38 Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

cu statu-quo-ul. Prin clarificarea definiției „cetățeanului nereprezentat” se va crea o mai mare securitate juridică, ceea ce va însemna o asistență consulară mai eficace pentru cetățenii Uniunii. Se preconizează că prin consolidarea rolului de sprijin pe care îl au delegațiile Uniunii și prin repartizarea mai clară a sarcinilor între statele membre și delegațiile Uniunii în cadrul reuniunilor de cooperare locală se vor spori securitatea juridică și eficacitatea normelor din directivă aplicabile în situații de criză și în afara unor situații de criză. O coordonare mai eficientă și mai armonioasă ar avea ca efect o mai bună asistență pentru cetățenii Uniunii, în special în situații de criză, utilizându-se în mod optim toate resursele Uniunii alocate acestei sarcini. În plus, din cooperarea consolidată între rețelele consulare ale statelor membre și Uniune va rezulta o comunicare mai eficace și mai coerentă cu cetățenii Uniunii în chestiuni consulare. Înregistrându-se în număr mai mare când se află în străinătate, cetățenii vor putea beneficia de o mai bună asistență din partea statelor membre.

În fine, prin simplificarea și reducerea sarcinii administrative actuale atât a statului membru care oferă asistență, cât și a statului membru de cetățenie se va spori utilitatea procedurilor de rambursare financiară. În plus, prin includerea delegațiilor Uniunii în mecanismul de rambursare se va îndepărta un obstacol din calea sprijinului practic pe care delegațiile îl pot oferi statelor membre la furnizarea de asistență cetățenilor Uniunii.

Evaluarea impactului care însoțește propunerea conține o imagine de ansamblu mai amplă a implicațiilor inițiativei.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Obiectivul specific nr. 1

- Numărul de cetățeni nereprezențați ai Uniunii care au beneficiat de asistență.
- Numărul de plângeri primite și de acțiuni în justiție introduse de cetățeni nereprezențați ai Uniunii cu privire la încălcări ale dreptului lor la protecție consulară.

Obiectivul specific nr. 2

- Numărul de exerciții de coordonare consulară locală care au fost organizate.
- Numărul și tipul de cereri de sprijin adresate delegațiilor Uniunii de către autoritățile statelor membre.

Obiectivul specific nr. 3

- Nivelul de sensibilizare a cetățenilor Uniunii cu privire la dreptul lor la protecție consulară.
- Numărul de cetățeni care se înregistrează ca persoane care locuiesc sau călătoresc în străinătate.
- Numărul de campanii de sensibilizare și de alte măsuri cu scop similar organizate la nivel național.

Obiectivul specific nr. 4

- Numărul de cereri de rambursare depuse și primite.
- Timpul mediu scurs de la depunerea cererii de plată.

- Numărul de cazuri în care nu s-a efectuat rambursarea.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Un calendar provizoriu de punere în aplicare poate fi următorul:

2024 Intrarea în vigoare a directivei

2026 Transpunerea și aplicarea de către statele membre

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

După cum s-a subliniat deja în evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei de act care avea să devină Directiva (UE) 2015/637³⁹, stabilirea de standarde comune ale UE, de garanții și de proceduri clare de cooperare și coordonare în privința cetățenilor nereprezențați se realizează mai bine la nivelul Uniunii. Rămân valabile justificările de subsidiaritate prezentate în respectiva evaluare a impactului. Dreptul la protecție consulară rămâne o chestiune transfrontalieră și o parte integrantă a cetățeniei Uniunii, necesitând cooperare și coordonare la nivelul Uniunii.

Comisia a monitorizat îndeaproape punerea în aplicare a Directivei (UE) 2015/637 începând din 2018, când a expirat termenul de transpunere al directivei, și a concluzionat că sunt necesare acțiuni suplimentare la nivelul Uniunii. Fără o acțiune promptă și eficace a Uniunii, problemele și cauzele evidențiate în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere ar continua să împiedice exercitarea efectivă a dreptului la protecție consulară.

Fără o acțiune la nivelul Uniunii, ar continua să se pună în pericol exercitarea efectivă a drepturilor cetățenilor Uniunii legate de protecția consulară și să nu se profite de valoarea adăugată a delegațiilor Uniunii în acest context.

Mai concret, cooperarea pentru sprijinirea cetățenilor Uniunii aflați în dificultate în străinătate poate fi promovată numai printr-o intervenție coordonată a Uniunii. Uniunea, în special prin SEAE și Comisie (Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene, DG ECHO), este bine plasată pentru asumarea unui astfel de rol de coordonare, într-un mod și într-o măsură în care nu o pot face statele membre prin acțiuni din proprie inițiativă.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

La 2 septembrie 2022, Comisia a publicat un raport privind punerea în aplicare și aplicarea Directivei (UE) 2015/637.

Conform raportului, Directiva (UE) 2015/637 a fost în cea mai mare parte eficientă în atingerea obiectivului său de a facilita exercitarea de către cetățenii Uniunii a drepturilor lor legate de protecția consulară în țările terțe în care nu este reprezentat statul membru al cărui resortisanți sunt.

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

Cu toate acestea, în raport s-a observat că crizele care au ca rezultat cereri de protecție consulară sunt tot mai numeroase și de o amploare tot mai mare. Pandemia de COVID-19 (fără precedent ca amploare și complexitate), criza din Afganistan, războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, conflictul din Sudan, repatrierile din Israel și Gaza și alte crize similare au creat un context pentru identificarea unor lacune și realizarea de reflecții asupra modalităților de consolidare a dreptului la protecție consulară al cetățenilor Uniunii.

În raport s-a observat că este nevoie să se clarifice și să se raționalizeze măsurile pentru a se facilita și mai mult furnizarea de protecție consulară cetățenilor nereprezentați, inclusiv să se sporească securitatea juridică în ceea ce privește beneficiarii și să se asigure o astfel de protecție indiferent de locul în care se află aceștia în lume. În plus, ar putea fi luată în considerare îmbunătățirea furnizării de informații și a coordonării comunicării. În plus, s-a constatat că este necesară o utilizare sporită a mecanismelor de previziune pentru pregătirea pentru situații de criză, în special având în vedere costul uman pe care îl implică eșecurile în materie de furnizare a unei protecții consulare adecvate. Mai mult, rolul oficial al delegațiilor Uniunii și coordonarea și cooperarea acestora cu statele membre ar putea reflecta mai bine realitatea activității lor pe teren, asigurând astfel o mai mare securitate juridică.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Prezenta propunere este aliniată la mecanismul de protecție civilă al Uniunii (UCPM), instituit prin Decizia nr. 1313/2013/UE.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Costurile necesare vor fi finanțate din mijloacele bugetare existente.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

durată limitată

- de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2024 până în 2026,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

Gestione directă asigurată de Comisie

- prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

- prin intermediul agențiilor executive

Gestione partajată cu statele membre

Gestione indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- BEI și Fondului European de Investiții;
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate;
- organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

--

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Directiva va fi evaluată după opt ani de la expirarea termenului de transpunere a acesteia. Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind constatările identificate.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Prezenta propunere nu modifică modul de gestiune, mecanismele de punere în aplicare a finanțării, modalitățile de plată și strategia de control deja instituite și utilizate de Comisie.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Prezenta fișă financiară legislativă se referă la cheltuielile cu personalul. Pentru acest tip de cheltuieli se aplică sisteme standard de riscuri și control.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Prezenta inițiativă nu afectează raportul cost-eficacitate al controalelor existente efectuate de Comisie.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Prezenta fișă financiară legislativă se referă la cheltuielile cu personalul. Se aplică normele standard privind acest tip de cheltuieli.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif ⁴⁰	din partea țărilor AELS ⁴¹	din partea țărilor candidate și potențial candidate ⁴²	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./Nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate și potențial candidate	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

40 Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

41 AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

42 Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul	
---	---------	--

DG: <.....>			Anul N ⁴³	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
OCredite operaționale										
Linia bugetară ⁴⁴	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2 a)								
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁴⁵										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b+3								

43 Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

44 În conformitate cu nomenclatorul bugetar oficial.

45 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

pentru Direcția Generală <....>	Plăți	=2a+2b +3								

○TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
○TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6								
	Plăți	=5+6								

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

○TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)								
TOTAL credite la RUBRICILE 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+6								
	Plăți	=5+6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2026	Anul 2027	TOTAL (în actualul CFM ⁴⁶)
DG: JUST				
○ Resurse umane		0,043	0,014	0,057
○ Alte cheltuieli administrative				
TOTAL PENTRU DG JUST	Credite	0,043	0,014	0,057
DG: SEAE				
○ Resurse umane				
○ Alte cheltuieli administrative		0,038	0,038	0,076
TOTAL PENTRU SEAE	Credite	0,038	0,038	0,076
TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,081	0,052	0,133

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2026	2027	TOTAL
TOTAL credite la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,081	0,052	0,133
	Plăți	0,081	0,052	0,133

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

⁴⁶ Implicațiile financiare viitoare ale prezentei inițiative pentru anii care urmează anului 2027 nu afectează CFM după 2027.

A se indica obiectivele și realizările	↓	Tip ⁴⁷	Costur i medii	Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL			
				REALIZĂRI																	
				Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costu ri	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁴⁸ ...																					
— Realizare																					
— Realizare																					
— Realizare																					
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																					
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 ...																					
— Realizare																					
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																					
TOTALURI																					

47 Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).

48 Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2026	2027	TOTAL
--	------	------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual			
Resurse umane	0,043	0,014	0,057
Alte cheltuieli administrative	0,038	0,038	0,076
Subtotal de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,081	0,052	0,133

În afara RUBRICII 7⁴⁹ din cadrul financiar multianual			
Resurse umane			
Alte cheltuieli cu caracter administrativ			
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual			

TOTAL	0,081	0,052	0,133
--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

49 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă*

		2026	2027
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		0,25	0,083
20 01 02 03 (în delegații)			
01 01 01 01 (cercetare indirectă)			
01 01 01 11 (cercetare directă)			
Alte linii bugetare (a se preciza)			
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)			
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)			
XX01 xx yy zz ⁵⁰	— la sediu		
	— în delegații		
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)			
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)			
Alte linii bugetare (a se preciza)			
TOTAL		0,25	0,083

* Cheltuielile administrative cu personalul de la rubrica 7 se referă la un ENI pentru trei luni în primul an de punere în aplicare și, ulterior, la o lună pe an în cadrul DG JUST. Prin urmare, resursele umane necesare estimate se ridică la mai puțin de o unitate echivalentă normă întreagă.

Protecția consulară este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Colectarea și difuzarea informațiilor primite de la statele membre pe site-ul Comisiei.
Personal extern	

50 Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)
- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM
- necesită revizuirea CFM.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N ¹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

---

1 Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
  - asupra resurselor proprii
  - asupra altor venituri
  - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ²					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3				
Articolul									

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

² În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.